

C. Sørensen: De fleste ærede Talere, som have haft Ordet i denne Sag, have talt om de laasede Vande i Limfjorden, og de have talt paa en Maade, som om det var et enstemmigt Ønske fra Fiskerne der oppe at faa disse Vande lukkede op. For saa vidt det var Tilfældet, var der ikke andet, at sige, end at man burde lukke op snarest muligt. Men det er paa ingen Maade Tilfældet. Dette Krav er kun stillet fra de vestlige Dele af Limfjorden, hvorimod Fiskerne ved den østlige Del af Fjorden holde paa den bestaaende Tilstand. Jeg har tidligere her i Salen udtalt mig for, at vi skulle være konsekvente i vor Optræden. Det er kun fra Løgstør og Vester ud, at man ønsker de laasede Vande lukkede op, men længere Øst paa ønsker man vedblivende, at de skulle holdes lukkede. Dette Krav mener jeg derfor ogsaa, Lovgivningsmagten bør imødekomme, da det er et berettiget Krav. Det maa ogsaa huskes, at paa denne Strækning er Fjorden ualmindelig snæver og giver Plads til mange faststaaende Redskaber baade om Foraaret og ud paa Sommeren.

Sveistrup: Jeg vil gerne føje et Par Ord til, hvad der er sagt, for at anbefale, at vi nu gaa til at faa lukket op for de laasede Vande i Limfjorden. Jeg sigter her kun til Hjarbæk Fjord og Skive Fjord, hvor jeg kender Forholdene. Der er noget demoraliserende i at opretholde saadanne Tilstande, naar de af alle sagkyndige anses for unyttige og lægge et stærkt Baand paa Fiskernes Erhvervsvirksomhed. Jo før vi kunne faa disse laasede Vande fri, desto bedre.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Naar det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen) talte for at beholde de laasede Vande, da kan jeg kun kalde det for et lokalt Krav. Men naar jeg kræver de laasede Vande oplukkede, da er det et almindeligt Krav.

Svendsen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil tillade mig at gøre. Der er fra adskillige Taleres Side, saaledes det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen), og fra den højtærede Landbrugsminister, blevet fremhævet, at der selvfølgelig maa træffes visse Sikkerhedsregler, naar Staten skal yde saa mange Penge for at faa Fiskeyngel indplantet de forskellige Steder i Limfjorden. Dette ere vi selvfølgelig alle enige om og maa indrømme er rigtigt. Men at gaa saa vidt, som Forslaget gør, og give Ministeren Myndighed til fuldstændig at forbyde Fiskeri i disse Vande, mener jeg, er alt for vidtgaaende og unødvendigt, og det kan ikke have heldige Følger. Jeg vil ogsaa sige, at man skal være noget forsigtig med det, der er Tale om, nemlig at lade Fiskene gaa, til de blive meget store og kostbare, hvilket skulde være i Fiskernes Interesse. Det skal man være noget varsom med, for man er ikke sikker paa at Fisken, særlig den Yngel, der bliver indplantet paa de forskellige Steder i Limfjorden, bliver der saa længe, indtil den naar den fulde Størrelse, og det vilde jo dog være en daarlige Tjeneste at gøre Fiskerne de paagældende Steder derved, at man lod indplante en hel Del Fiskeyngel paa deres lokale Omraade og saa sagde til dem: I maa ikke fange dem, inden de blive meget store, naar saa til den Tid de fleste af dem ere forsvundne til andre Steder af Limfjorden. Jeg mener derfor, at man maa være varsom med at træffe Foranstaltninger paa dette Omraade for ikke at komme til at virke modsat af Lovforslagets Mening.

Den ærede Landbrugsminister vil jeg, i Anledning af hans gode Haab om i en nærmere Fremtid at faa gennemført en almindelig Revision af vor Saltvandsfiskerilov, svare med det gamle Ord: Haabet beskæmmer ingen. Jeg vilde ønske, at Ministeren saa ret, og at vi i Løbet af et Aarstid eller to maatte naa at faa denne Lov gennemført. Jeg er imidlertid bange for, at det ikke lykkes, men selv om man har dette Haab, kan jeg ikke se, at man i mindste Maade lægger noget som helst i Vejen for Lovforslagets endelige Gennemførelse med Tiden ved, at vi nu ikke